

-118

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1
Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060
e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

Naše značka: 43 Si 145/2020

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXXXXX

Dne: 18. srpna 2020

Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážený pane doktore,

ve shora uvedené sděluji, že dle Vaší žádosti ze dne 6.8.2020 byla provedena lustrace paragrafů trestných činů za posledních 5 let a bylo zjištěno následující.

Rozhodnutí týkající se trestných činů dle § 256, § 257, § 333 zákona č. 40/2009 Sb. není u Okresního soudu Praha – východ za posledních 5 let evidováno. Stejně tak rozhodnutí týkající se § 128a, § 128b, § 160, § 161, § 162 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, zdejší soud neeviduje.

Dohledaná rozhodnutí týkající se trestných činů dle § 331 a § 332 zasíláme v anonymizované podobě v příloze tohoto přípisu.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl v hlavním líčení v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. et Mgr. Lenky Mrázkové, Ph.D. a soudců Mgr. Marty Novákové a Blanky Kubalové dne 20.7.2017

t a k t o :

Obžalovaný

[redacted]

nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted],

j e v i n e n , ž e

- 1) dne 16. 5. 2017 ve 23:30 hodin řídil v obci Klecany, ul. Čsl. armády, poblíž zámku Klecany č. p. 1, okres Praha – východ, motorové vozidlo zn. Ford Mondeo, rz: [redacted] po předchozím požití většího přesně nezjištěného množství alkoholických nápojů, kdy při kontrole Policie ČR, Brandýs nad Labem bylo u něho při dechových zkouškách provedených za použití kalibrovaného přístroje Dräger Alcotest 7510 Standard naměřeno téhož dne ve 23:36 hodin 2,60 promile alkoholu a ve 23:42 hodin 2,55 promile alkoholu v dechu a dále ve vzorku jeho krve odebraném dne 17. 5. 2017 v 04:10 hodin byla naměřena hladina alkoholu ve výši 1,59 g/kg,

t e d y

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

- 2) v úmyslu vyhnout se postihu za jízdu pod vlivem alkoholu v místě silniční kontroly prováděné hlídkou Policie ČR, obvodní oddělení Brandýs nad Labem po zastavení jím řízeného vozidla zn. Ford Mondeo, RZ [REDACTED] dne 16. 5. 2017 ve 23:30 hodin v ul. Čs. Armády, poblíž zámku, Klecany čp. 1, okres Praha -východ, opakovaně nabízel policejní hlídce ve složení pprap. [REDACTED], ev. č. [REDACTED] a nstržm. [REDACTED], ev.č. [REDACTED] finanční částku ve výši 5.000 Kč, kdy srolované bankovky držel v ruce a žádal je, jestli by to nešlo řešit jinak, aby mu umožnili odejít domů a aby si nabízené finanční prostředky použili pro svou potřebu,

t e d y

jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídnul úplatek a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

č í m ž s p á c h a l

- ad 1) přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku
- ad 2) zločin podplacení podle § 332 odst. 1,2 písm. b) tr. zák.

a z a t o s e o d s u z u j e

Podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **12(dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební době v trvání **30 (třiceti) měsíců**.

Pod § 73 odst. 1 a 3 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel **30 (třiceti) měsíců**.

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu jestliže se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce a obžalovaný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, může soud vyhotovit zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha-západ. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze, dne 20.července 2017

JUDr. et Mgr. Lenka Mrázková, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

██████████

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha – východ rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Wažika a přísedících Jany Cibulkové a Romana Pezdy v hlavním líčení konaném dne 12.1.2016

takto:

obžalovaný

[REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], adresa pro doručování [REDACTED],

je vinen, že

v době od 22:00 hodin dne 22.9.2015 do 3:00 hodin dne 23.9.2015 řídil na trase Praha – Průhonice – Říčany, osobní motorové vozidlo zn. Opel Astra, RZ [REDACTED] s vědomím toho, že mu byl rozhodnutím Magistrátu hl. města Praha, sp. zn. S-MHMP-352983/2015-Čej ze dne 22.4.2015, které nabylo právní moci 20.5.2015, uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 14 měsíců, tj. od 1.3.2015 do 1.5.2016, a dále rozhodnutím Magistrátu hl. města Praha, sp. zn. S-MHMP-742869/2015-Bur ze dne 11.6.2015, které nabylo právní moci 23.7.2015, uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 18 měsíců, tj. od 23.7.2015 do 23.1.2017, přičemž v době, kdy byl dne 23.9.2015 kolem 3:00 hodiny zastaven a kontrolován před prodejnou Lidl v obci Říčany, okres Praha - východ hlídkou Policie ČR, obvodní oddělení Říčany ve složení pprap. [REDACTED] a pprap. [REDACTED] v úmyslu odvrátit zasahující policisty od řešení jeho protizákonného jednání a vyhnout se postihu nabídl těmto finanční částku ve výši 2.000,- až 3.000,- Kč s tím, aby jimi věc nebyla dále řešena,

tedy

jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídnul úplatek a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

mařil výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

zločin podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku i za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku, ze kterého byl uznán vinným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17.9.2015 sp. zn. 5T 225/2015, k **souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let.**

Podle § 84; § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným podmíněně odkládá na zkušební dobu 50 (padesát) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 3 (tři) let.**

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se **současně zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17.9.2015, č.j. 5T 225/2015-34, který nabyl právní moci dne 29.12.2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.**

Odůvodnění:

Okresní státní zastupitelství Praha - východ podalo dne 2.11.2015 na [REDAKCE] obžalobu pro zločin podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku. Důkazy provedenými v hlavním líčení má soud za dostatečně prokázané, že obžalovaný spáchal skutek, jehož spáchání mu bylo kladeno za vinu.

Obžalovaný [REDAKCE] při výslechu u hlavního líčení uvedl, že co se týče maření, tak je si vědom, že pochybil. Je mu to líto, neuvážil to, zkrátka ten den podlehl momentální potřebě stěhovat věci a kamarád se ženil a nemohl to odřídít, měl půjčené auto, zkrátka ta vina tam je, auto řídil. Jel z Průhonic, kde se sešli se slečnou [REDAKCE]. Tušil, že nesmí řídit, bylo mu to jasné. Zákaz činnosti má za odmítnutí testu na návykové látky. Ten test prostě odmítl. O příslušných rozhodnutích zakazujících řízení věděl, nezpochybňuje, že by nevěděl, že nesmí řídit.

Dále obžalovaný uvedl, že co se týče uplácení, tam se rozhodně necítí vinen, došlo k nedorozumění. Nejdřív byl policisty při kontrole vyzván, aby počkal v autě, než vylustrují situaci, tak si zatím dělal pořádek ve věcech z kapsy, přepočítával si peníze, kolik asi tak má, měl asi 2.000,- Kč, protože nevěděl přesně, co mu všechno budou klást za vinu. To, že v tu chvíli řídil bez oprávnění, bylo jasné, ale nebyl si v tom zmatku jistý, jestli neudělal chybu v dopravních předpisech a třeba špatně neodbočil. Přijeli za ním pár vteřin po tom, co zaparkoval. Nebyl si jistý, tak si dělal pořádek ve financích, než jej vylustrují. Když potom

vystupoval z auta, tak jej policisté vyzvali, že je lustrace hotová, aby vystoupil z auta, tak měl peníze v ruce. Oni se asi v rámci bezpečnosti zeptali, co to má v ruce, tak ukázal, že peníze na případnou pokutu. Peníze měl jako příruční hotovost. Měl je vytažené, když vystupoval z auta, měl je v ruce. Rozhodně je nechtěl použít jako úplatek, jak je mu kladeno za vinu. Čekal, že by mohl být obviněn z nějakého dopravního přestupku, třeba že špatně odbočil, prostě nevěděl, tak si dělal pořádek v penězích na případnou pokutu. Byla to absurdní částka, kde není možné myslet vážně, aby s tím chtěl někoho uplatit. Policisté se začali ptát, jestli jim to nabízí jako úplatek, tak říkal, že ne. Oni se hned zeptali, ten dotaz z jejich strany byl první, když vystupoval z auta. V tu chvíli zatím nebylo jasné, jestli dostane pokutu, prostě se zároveň připravoval na to, že bude pravděpodobně na chvíli zadržen a tím pádem bude stejně předkládat vše, co měl u sebe. To, že žádný potvrzený doklad nechci, myslel s tou případnou pokutou. Byl trochu ve zmatku a ve stresu, takže některá prohlášení se mohou zdát jako zavádějící tímto směrem. Když by chtěl někoho uplácet, tak by vytáhl vyšší částku. Osobní zkušenost nemá, ale ví od nějakých známých, že by se muselo jednat o částky desetinásobně vyšší. Ví, že v dnešní době je to absurdní, nebo dá se říct nemožné. To, že má 3.000,- Kč, to myslel pro ten okamžik, že by tam spáchal nějaký přestupek. Policisté mu o žádném přestupku neřekli, zdůrazňoval, že to bylo na případnou pokutu, protože v tu chvíli nevěděl, jak tam zajel, tak pochyboval, jestli třeba dopravní přestupek neudělal. Dříve dostal pokutu v dopravě, bylo to maximálně do 2.000,- Kč, za parkování 500,- Kč, nebo 2.000,- Kč za nějaký vážnější přestupek, ale je to už delší dobu.

Ke svým osobním poměrům obžalovaný uvedl, že se živí montážemi elektroinstalace, příjem má kolem 20.000 až 25.000,- Kč, má přítelkyni, děti nemá. Dohled (*uložený trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 27.2.2015, sp.zn. 30T 16/2015*) plní, dochází tam od začátku bez problému, naposledy tam byl zhruba před měsícem a půl a půjde tam brzy znova, nepamatuje si přesně datum, ale je to asi 5 až 6 týdnů od poslední návštěvy. Na konci listopadu tam nebyl, protože měl zranění, zlomenou ruku, volal tam, ale nemohl se tam dovolat, jeho táta to pak vyřídil. Předtím tam chodil pokaždé. Návykové látky nebere, má s tím nějakou historickou zkušenost, ale půl roku už neužívá vůbec. Už si přesně nepamatuje, proč v dubnu a březnu odmítl při silničních kontrolách test na přítomnost návykových látek. Jak vypověděl, šel z vyšetření v nemocnici v Motole, našel pervitin na autobusové zastávce, řekl policistům přesně, kde to bylo. Našel 9 gramů pervitinu na autobusové zastávce.

Soud dále u hlavního líčení vyslechnul oba zasahující policisty. **Svědka** [REDAKCE] uvedl, že si při hlídkové činnosti s kolegou všimli vozidla, které z ničeho nic odbočilo na úplně prázdné parkoviště u Lidlu, což jim bylo podivné, protože Lidl byl zavřený a ani tam v tu dobu nikdo nebyl. Vydali se proto za tím vozidlem, zastavili ho a začali ho kontrolovat. Na místě řidiče byl pan [REDAKCE], na sedadle spolujezdce nějaká žena. Lustrací bylo následně zjištěno, že řidič má zákaz řízení. Když obžalovanému sdělili, jestli ví, že má zákaz řízení, tak jim sdělil, že to ví. Následně říkal, neví, jakým to bylo přesně způsobem, že má u sebe nějaké peníze, snad 2.000,- Kč a ještě nějaké peníze že má v autě, že by dohromady snad 3.000,- Kč dal do kupy. Komunikovali s ním v tu chvíli společně s kolegou, chápali to oba jako nabídku úplatku. Částku 2.000,- Kč měl opravdu u sebe, bankovky ukázal. Tato nabídka přišla až po lustraci, až když šel zpátky k vozidlu a řidiče se dotázal, jestli ví o tom, že má zákaz. Peníze měl v kapse, neukazoval je hned, až následně, když se ho zeptal, jestli je má tedy u sebe, nebo kolik může nabídnout, tak je vytáhl. Do doby, než je nabídl, nezaznělo nic o pokutě, to určitě ne. Když jim peníze nabídl, tak nejdřív reagovali tak, že je určitě nepřijmou, a svědek si vytáhl telefon a zaznamenal to, aby měl důkazní prostředek. Na odmítnutí obžalovaný nijak nereagoval. Nesnažil se vysvětlit, na co peníze má. Když mu sdělili, že se dopouští dalšího

trestného činu, tak se spíše snažil to směřovat na to, že tím chce zaplatit pokutu.

Svědék [redacted] uvedl před soudem, že s kolegou prováděli kontrolu průmyslové zóny, kdy k této zóně patří i obchodní dům Lidl, kde viděli, jak na parkoviště ve 3 hodiny v noci zajíždí vozidlo, které se rozhodli zkontrolovat z toho důvodu, že Lidl byl uzavřen a v tehdejší době se v objektu, ani poblíž objektu nenacházely žádné jiné osoby. Vozidlo odbočilo na parkoviště, následovali ho, kdy se ho tam rozhodli zkontrolovat. Zastavili za uvedeným vozidlem, jako velitel hlídky vystoupil, přistoupil k řidiči a vyzval ho k prokázání totožnosti a předložení dokladů k řízení motorového vozidlo. Obžalovaný předložil pouze občanský průkaz s tím, že řidičský průkaz nevlastní. Na dotaz, proč ho nevlastní, řekl, že ho nemá. Poté bylo obžalovaným sděleno, že má zákaz řízení a sdělil, jestli by to nešlo vyřešit v blokovém řízení, i když sám sdělil, že ví, že se tohle v blokovém řízení řešit nedá. Následně to zadokumentovali na mobilní telefon, když v momentě, kdy vytáhl peníze, tak mu sdělili podezření z uplácení úřední osoby a tuto informaci předali operačnímu důstojníkovi a vyžádali si na místo výjezd kriminální policie. Neříkali do té doby obžalovanému, že bude platit nějakou pokutu. Peníze, které nabízel, viděli, měl je v ruce. Asi třikrát sdělil, že by to chtěl vyřešit v blokovém řízení bez bloku, z toho vyrozuměl, že jim je nabízel peníze do kapsy. Když mu sdělili, že se dopustil protiprávního jednání a že ho tímto omezují na osobní svobodě, tak spolupracoval, nebránil se. Byly mu na místě neprodleně přiloženy služební pouta, dál mlčel a vyčkal do příjezdu kriminální policie. Tím, že mu sdělili podezření, tak mu sdělili, že to vnímají jako uplácení úřední osoby. Už si přesně nevzpomíná, zda se to pokoušel nějak vysvětlit, nebo zda uváděl, že ho špatně pochopili, docela dlouhou dobu tam čekali, než na místo dorazil kolega z kriminální policie. Svědek upřesnil, že obžalovaný na místě nabízel 3.000,- Kč. Sdělil, že na místě je schopen dát částku ve výši 3.000,- Kč, a to z finanční hotovosti, kterou má on a jeho spolujezdkyně. Paní [redacted] nejdříve seděla na místě spolujezdce, poté si vystoupila a chtěla z místa odejít, ale vyzvali jí, aby vyčkala na místě z důvodu svědecké výpovědi. Mohla je slyšet, protože po celou dobu byly otevřeny dveře a ona se nacházela na druhé straně vozidla, nijak do toho nezasahovala.

Dále byla u hlavního líčení vyslechnuta **svědkyně** [redacted], která popsala, že pan [redacted] je její známý. Na tu jízdu si vzpomíná, už ale neví, proč zahrnul na parkoviště k Lidlu. Jeli tehdy asi do Říčan. Měli v autě věci na stěhování. Byla s ním, protože jsou známí, občas se vídali. Prostě se tam nějak nachomýtla. Bylo to asi ve tři ráno u Lidlu, policisté po něm chtěli doklady. Nevěděla, že pan [redacted] má zákaz řízení, to se dozvěděla. Netuší, jak na to pan [redacted] reagoval, je to už dlouho, má svých starostí dost. Ví, že mumlal něco o pokutě, to ví, ale to je vše. Asi myslel, že bude platit nějakou pokutu za přestupek. Mumlal něco o penězích a pokutě. Neví, co mu říkali policisté, oni stáli venku. Neví, na co měl peníze, mumlal něco o nějaké pokutě, fakt netuší, nevnímala ho, hrála si s telefonem. Netuší, jestli něco provedl, že mumlal o pokutě, nechápala tu situaci. V autě byla špatná atmosféra, cítila, že je něco v nepořádku, nebavili se o tom, jak se to vyřeší, obžalovaný byl ale nervózní. Když vytahoval peníze, tak mumlal něco o pokutě, vůbec nevěděla, jestli udělal nějaký přestupek, nebo něco. Neví, jestli policistům peníze ukazoval, řešili to venku, ona furt seděla na svém místě, neslyšela, co tam mezi nimi probíhá. O úplatku nic neříkal. Dávala mu 500,- Kč, byly to peníze na pokutu, pořád o ní něco mumlal, neřekl nic konkrétního, na co má peníze. Netuší, kdy to bylo, koukal, kolik má peněz a pak ji požádal.

Soud dále k prokázání skutku provedl listinné důkazy, které měly vliv na jeho rozhodnutí. Z protokolu o zadržení podezřelé osoby soud zjistil, že obžalovaný byl zadržen dne 23.9.2015 ve 3:18 hodin na parkovišti před obchodním domem Lidl v katastru obce

Říčany. Ze seznamu věcí zadržené osoby soud zjistil, že obžalovaný měl v době zadržení u sebe finanční hotovost v celkové výši 2.477,- Kč, z toho 2.400,- Kč v papírových bankovkách.

U hlavního líčení bylo přehráno CD s audiozáznamem, který byl pořízen policistou svědkem [REDAKCE]. Obžalovaný na něm policistům k dotazu, co hodlá s těmi penězi dělat, uvedl: „*No to bych samozřejmě... s těma už nepočítám. Ty bych vám dal jako pokutu nebo jako to.. Já na to žádnéj doklad potvrzenej nechci.*“ K dotazu policisty, zda jim tedy nabízí peníze, odpověděl: „*No jako tak nějak. Samozřejmě nevykládejte si to špatně, no.*“ K následnému sdělení policisty, zdali ví, že by se úřední osoba neměla uplácet a k dotazu kolik jim tedy nabízí, odpověděl: „*No, já vím, já vím.. Prostě jsem potřeboval dojet... je to sice málo, vím, jsou to dva tisíce, skoro tři tisíce bysme dali dohromady. No to jako pro teď třeba.*“ Ke sdělení policisty, zdali ví, že se teď dopustil dalšího trestného činu, obžalovaný uvedl: „*Ne, to jako říkám, kolik mám na pokutu, kolik bych měl na případnou pokutu, kdybych to platil hned.*“

Dále bylo u hlavního líčení přehráno CD s kamerovým záznamem pořízeným svědkem [REDAKCE] na mobilní telefon. Ze záznamu soud zjistil, že obžalovaný má v ruce svazek zmačkaných bankovek, ukazuje jej na kameru a říká: „*Mám asi dva tisíce dve stě a ještě něco má přítelkyně.*“ Obžalovaný k záznamům uvedl, že si opravdu nebyl jistý tím, že tam odbočil správně, tak tušil, jestli neudělal nějaký dopravní přestupek, který takhle řešit jde. S tím nepočítal, že by to tímhle způsobem řešil, rozhodně to nedával jako úplatek.

Z rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy ze dne 22.4.2015, sp.zn. S-MHMP-352983/2015-Čej, soud zjistil, že obžalovanému byla uložena pokuta ve výši 30.000,- Kč a sankce zákazu činnosti na dobu 14 měsíců. Rozhodnutí bylo obžalovanému doručeno na jeho doručovací adresu, osobně si jej nepřevzal, nabylo právní moci po doručení fikcí dne 20.5.2015. Skutek, pro který byl sankcionován spočíval v tom, že obžalovaný při silniční kontrole dne 1.3.2015 jako řidič motorového vozidla v Praze 10 na ulici Úvalská odmítl na výzvu policejní hlídky podrobení se vyšetření ke zjištění, není-li ovlivněn návykovou látkou, kdy orientační vyšetření pomocí testu DrugWipe vykazalo pozitivní výsledek na amfetaminy/metamfetaminy.

Z rozhodnutí Magistrátu hl. města Prahy ze dne 11.6.2015, sp.zn. S-MHMP-742869/2015-Bur, soud zjistil, že obžalovanému byla uložena pokuta ve výši 40.000,- Kč a zákaz činnosti na dobu osmnácti měsíců. Ani v tomto případě nebylo obžalovanému doručeno rozhodnutí do vlastních rukou a po doručení fikcí nabylo právní moci dne 23.7.2015. Obžalovaný byl i v tomto případě sankcionován za to, že se odmítl podrobit vyšetření, zda není ovlivněn návykovou látkou, tentokrát když řídil motorové vozidlo dne 23.4.2015 v Praze 10 v ulici K Lesíku.

K sobě obžalovaného soud dále zjistil, že byl dosud pětkrát soudně trestán, přičemž pro osvědčení dřívějších odsouzení a prominutí trestů amnestií lze přihlížet pouze k posledním dvěma odsouzením.

Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 27.2.2015, sp.zn. 30T/2015, byl uznán vinným přečinem přechovávání omamné a psychotropní látky a jedu dle § 284 odst. 2 tr. zákoníku a byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců, jehož výkon byl podmíněn odložen za současného stanovení dohledu na zkušební dobu dvou let. Trestní příkaz nabylo právní moci dne 22.4.2015. Z příslušného spisu pak soud (z průběžné zprávy Probační a

mediační služby ČR ze dne 20.11.2015) zjistil, že obžalovaný začal dohled plnit. Dostavil se na úvodní konzultaci dne 20.7.2015, dále řádně na další konzultaci dne 4.9.2015. Poté se bez omluvy a vysvětlení nedostavil na konzultaci dne 14.10.2015, byl pozván na další termín dne 19.11.2015. K tomuto termínu se nedostavil, omluvil jej jeho otec s tím, že má zlomenou ruku a byl pozván na další konzultaci dne 30.11.2015. Soud v průběhu hlavního líčení kontaktoval probační úřednici Mgr. Janu Kuncovou, která soudu sdělila, že obžalovaný se na schůzku dohledu dne 30.11.2015 dostavil včas, zpětně se omluvil z předchozí schůzky kvůli úrazu, který doložil, předložil dohodu o provedení práce. Na další termín byl pozván na 12.1.2016 od 9:30 hodin, dopředu se neomlouval, že byl měl hl. líčení. Obžalovaný k tomu u hlavního líčení uvedl, že si kolizi schůzky na probačním s hlavním líčením neuvědomil a že se k probační dostaví neprodleně po skončení hlavního líčení.

Z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17.9.2015, sp.zn. 5T 225/2015, soud zjistil, že obžalovaný byl uznán vinným spácháním přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kdy přes zákaz činnosti uložený správním rozhodnutím řídil dne 30.8.2015 motorové vozidlo. Obžalovanému byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců odloženému na zkušební dobu tří let a dále trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel v trvání dvou let. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 29.12.2015.

Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení těchto důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu dospěl soud k závěru, že jednání obžalovaného, uvedené ve výroku tohoto rozsudku, je jednoznačně prokázáno a naplňuje všechny znaky skutkových podstat jednak přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku a jednak zločinu podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Obžalovaný se sám doznal k tomu, že řídil motorové vozidlo, ačkoliv věděl, že má uložený zákaz řízení, a to hned ze dvou správních rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy. Ačkoliv si rozhodnutí nepřevzal osobně, věděl, že je proti němu správní řízení vedeno a věděl, že mu byl zákaz této činnosti uložen. Přesto v noci ze dne 22.9.2015 na 23.9.2015 vozidlo řídil, a to po trase, kterou sám popsál, tedy z Prahy přes Průhonice až do Říčán, kde byl následně kontrolován hlídkou policie. Kromě doznání je obžalovaný usvědčován též výpověďmi policistů [REDACTED] a [REDACTED] a také svědkyně [REDACTED]. Z listinných důkazů – správních rozhodnutí – pak má soud za prokázané, že již od 11.6.2015 měl řízení zakázáno. Z hlediska právní kvalifikace tak obžalovaný tímto svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, neboť mařil výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána a činil tak bez jakéhokoliv omluvitelného důvodu, za který lze stěžít považovat proklamované stěhování. Toto jednání spáchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

V případě dalšího skutku, který se týká nabízení úplatku, bylo rovněž nepochybně prokázáno, že se obžalovaný tohoto jednání dopustil. Obžalovaný sám doznal, že před policisty operoval z finanční hotovostí přesahující částku 2.000,- Kč, sám přiznal, že tuto částku policistům nabízel. Hájil se však tím, že částku měl připravenou k zaplacení případné pokuty, protože si sám nebyl jistý, jestli nespáchal nějaký přestupek, který by bylo možné na místě vyřešit blokovou pokutou. Tuto jeho obhajobu nepřímou potvrzovala i svědkyně [REDACTED].

kteřá uvedla, že obžalovanému poskytla ze svých prostředků 500,- Kč s tím, že hovořil o nějaké pokutě. Nabídka finančních prostředků však bezpochyby směřovala k jinému účelu, a sice k uplacení policistů, aby přimhouřili oči nad jeho řízením v zákazu činnosti a věc dále neřešili. Oba policisté jako svědci shodně popsali, že jim přesněji neurčenou částku v rozmezí od dvou do tří tisíc korun obžalovaný nabízel s tím, aby dále neřešili jeho přestupek, respektive trestný čin. V době, kdy obžalovaný peníze nabízel, nevyslovili policisté žádný závěr o tom, že obžalovaný bude na místě povinen cokoliv platit. Rovněž popsali slovní doprovod obžalovaného, který policisty žádal, aby věc vyřešili na místě. Jejich výpověď je potvrzena zvukovým záznamem, který na místě činu pořídil svědek [REDAKCE]. Obžalovaný v něm jednoznačně vyslovil požadavek, aby věc nebyla dále řešena s ohledem na nabízený úplatek. Podle § 334 odst. 1 tr. zákoníka se úplatkem rozumí neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo jiném zvýhodnění, které se dostává nebo má dostat uplácené osobě. Vyjádření obžalovaného ve smyslu, že „na to žádný doklad potvrzené nechce“ případně jeho sdělení, že „je to sice málo (...) jsou to dva tisíce, skoro tři tisíce bysme dali dohromady. No to jako pro teď třeba,“ je nutné hodnotit jako vědomou snahu vyhnout se trestní či přestupkové odpovědnosti neoprávněným plněním směrem k osobám, které jeho jednání řeší. Oba policisty je nutné v rámci jejich jednání považovat za úřední osoby ve smyslu § 127 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku, kdy se prokázali jako příslušníci ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru při výkonu své pravomoci, o čemž při silniční kontrole nemohl mít obžalovaný žádné pochybnosti. Soud jednoznačně kladně hodnotil věrohodnost výpovědi policistů, kteří neměli žádný důvod pro to, aby obžalovanému uškodili, když v dalších částech své výpovědi hodnotili kladně jeho spolupráci s dopravní hlídkou. Použitelnost zvukového záznamu pořízeného policisty již byla opakovaně judikaturou vyšších soudů řešena se závěrem, že je vždy nutné posuzovat proporcionalitu zásahu do soukromí osoby pořízením zvukového záznamu, o kterém není zachycovaná osoba zpravena, se zájmem směřujícím k prověření případného trestného jednání pachatele. Zájem na usvědčení pachatele zde má navrch oproti jeho vlastnímu zájmu na ochranu soukromí. Proto soud vycházel také z pořízeného zvukového a obrazového záznamu, a to přesto, že nepodléhal předchozímu schválení obžalovaného.

Z hlediska právní kvalifikace tak obžalovaný tímto svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídnul úplatek a spáchal takový čin vůči úřední osobě. Toto jednání spáchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

V rámci uvážení zásady subsidiarity trestní represe ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného je jednoznačně společensky škodlivé a uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu by zde nepostačovalo. V konkrétním případě by nebylo možno považovat takový postup za přiměřený především s ohledem na zájem státu na ochranu dodržování úředních rozhodnutí a zájem na ochranu činnosti veřejné moci.

Při stanovení druhu a výměry trestu postupoval soud ve smyslu § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku, podle kterého soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy. Obžalovaný se žalovaného jednání dopustil dříve než byl vyhlášen odsuzující rozsudek pro jiný jeho trestný čin, respektive dříve než mu byl doručen trestní příkaz v jiné jeho trestní věci, proto ukládal soud ve smyslu § 43 odst. 2 trest souhrnný za

současného zrušení výroku o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 17.9.2015 sp. zn. 5T 225/2015 a dalších navazujících rozhodnutí. Obžalovanému přitěžuje celá řada okolností. Jednání se dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem. Dopustil se svým jednáním hned dvou trestných činů a navíc mu byl ukládán trest souhrnný za další trestný čin, pro který již byl odsouzen. Soud byl velice blízko tomu, aby obžalovanému uložil již nepodmíněný trest odnětí svobody. Nicméně tak neučinil a toto rozhodnutí podmíněně odložil. Odsouzený s ohledem na své osobní poměry, kdy je osobou, která má zaměstnání, osobou, která byť s drobnými výhradami, ale i přesto plní uložený dohled, přesvědčil, že může dostat ještě šanci, aby své jednání napravil. Soud mu tak uložil ještě podmíněný trest odnětí svobody, a to v trvání dvou let, kdy tento trest odložil na zkušební dobu, která se svou délkou blíží maximální možné zákonné hranici a nad obžalovaným stanovil dohled. Bude napříště pouze na obžalovaném, zdali této benevolence využije, zdali se již napříště striktně vystříhá jakémukoliv protiprávnímu jednání a zdali nezaváhá při plnění uloženého dohledu. Jakékoliv další pochybení by pak soud velmi pravděpodobně a téměř jistě ocenil nařízením podmíněně odloženého trestu. Obžalovanému byl dále uložen trest zákazu činnosti, neboť se jednání dopustil v souvislosti s touto činností. Tento druh trestu ve výměře dvou let mu byl již uložen zrušovaným výrokem o trestu z trestního příkazu Okresního soudu pro Prahu 2, ke kterému zdejší soud přidal jeden další rok trestu navíc.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání **do osmi dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha východ. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Praze dne 12. ledna 2016

JUDr. Jiří Wažik, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

██████████

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.3.2016 ve znění s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 23.3.2016, č.j. 9 To 116/2016-176. Doložku připojila dne 5.4.2016 ██████████

██████████.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31.12.2015 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Dostála a soudců přísedících Dany Polákové a Zdeňka Schutze

t a k t o :

Obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

dne 9. 10. 2015 okolo 16.00 hodiny po předchozím požití většího přesně nezjištěného množství alkoholických nápojů řídil na silnici II. třídy č. 107 v ulici Široká v Říčanech, ve směru jízdy od Masarykova náměstí, okres Praha – východ, osobní motorové vozidlo zn. Škoda Roomster, RZ [REDACTED], kdy na křižovatce ulic Široká a Otavská nezvládl řízení vozidla a svým vozidlem vjel částečně do protisměru, kde se levou přední částí vozidla střetl s levou zadní částí osobního motorového vozidla zn. BMW, RZ [REDACTED], které řídila [REDACTED], přičemž hlídkou Policie ČR, obvodní oddělení Říčany ve složení nstržm. [REDACTED] a nstržm. [REDACTED] byly u něho při provádění dvou dechových zkoušek naměřeny hladiny alkoholu ve výši 2,76 promile alkoholu dne 9. 10. 2015 v 17.12 hodin a 2,80 promile alkoholu dne 9. 10. 2015 v 17.17 hodin, a v úmyslu vyhnout se postihu za své jednání nabídl uvedené policejní hlídce finanční částku ve výši 10.000 Kč,

tedy

- jinému v souvislosti s obstaráváním věcí obecného zájmu nabídnul úplatek a spáchal takový čin vůči úřední osobě,

- vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, a způsobil takovým činem dopravní nehodu,

čímž spáchal

- zločin podplacení podle § 332 odst. 1,2 písm. b) tr. zákoníku,
- přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1,2 písm. a) tr. zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 81 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému a podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 15(patnácti) měsíců**, jehož výkon se podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odkládá **na zkušební dobu v trvání 3(tři) let.**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá, aby dle doporučení probačního úředníka absolvoval Program pro dospělé pachatele trestné činnosti spojené s dopravou, zejména řízení pod vlivem alkoholu realizovaný Probační a mediační službou ČR.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu v trvání (tři) let.**

Odůvodnění

Dle ustanovení § 129 odst. 2 tr. řádu soud vyhotovil zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění k výroku o vině a trestu, neboť po jeho vyhlášení se jak okresní státní zástupce, tak obžalovaný výslovně práva odvolání vzdali, prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění a obžalovaný prohlásil, že si nepřejí, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha východ. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva vzdal.

V Praze, dne 31.prosince 2015

Mgr. Martin Dostál, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

